

Sygn. akt VII K 407/13

1 Ds. 939/12/Spc

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 grudnia 2013 r.

Sąd Rejonowy w Lubaniu VII Zamiejskowy Wydział Karny z siedzibą w L. w składzie:

Przewodniczący **SSR Justyna Krzysztofik - Skrzydłowska**

Protokolant Karolina Birulo

przy udziale Prokuratora – M. K.

po rozpoznaniu w dniach: 24.07.2013r.; 19.09.2013r.; 11.12.2013r.

sprawy **P. D. (1)**

urodz. (...) w L.

syna W. i W. zd. S.

oskarżonego o to, że:

I w nocy z 25/26.09.2012 r. w miejscowości S., pow. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z W. C. i K. S. (1) dokonał kradzieży z włamaniem pojazdu marki O. (...) o nr rej (...), w ten sposób, że W. C. podstępem sprawiła, że właściciel pojazdu R. D. opuścił miejsce zamieszkania w S., a w tym czasie K. S. (2) i P. D. (1) po uprzednim rozcięciu dachu pojazdu i uruchomieniu go za pomocą oryginalnego kluczyka, podmienionego właścicielowi kilka dni wcześniej podczas zaaranżowanego spotkania dotyczącego zakupu pojazdu, dokonał jego zaboru, powodując łącznie straty w wysokości 3.500 zł na szkodę R. D., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach wielokrotnego powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio skazanym za umyślne przestępstwa podobne przez Sąd Rejonowy w Lwówku Śląskim, wyrokiem łącznym o sygn. akt II K 246/04 z dnia 18.08.2004r. za czyny z art. 279 § 1 kk i z art.278§1 kk, na karę łączną 4 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności, którą to karę odbywał w okresie od 12.01.2009 r. do 13.06.2010 r. z zaliczeniem okresu od 11.12.2002 r. do 04.03.2003 r. i od 05.03.2004 r. do 11.10.2006 r. i przez Sąd Rejonowy w Lwówku Śląskim wyrokiem o sygn. akt II K 398/07 z dnia 17.01.2008 r. za czyny m.in. z art. 279§ 1 kk w zw. z art. 64§ 1 kk, na karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności, którą to karę odbywał w okresie od 13.06.2010 r. do 12.10.2011 r. z zaliczeniem okresu zatrzymania od 27.04.2012 r. do 27.04.2007r.

tj. o czyn z art. 279§1 kk w zw. z art. 64§ 2 kk

I w bliżej nieustalonym miejscu i czasie pomiędzy 25.09.2012r. a 01.10.2012 r. dokonał usunięcia numerów identyfikacyjnych pojazdu marki O. (...) o nr rej. (...) o nr (...) w ten sposób, że uszkodził tabliczkę z numerem VIN umieszczoną na podłodze przy prawym progu pojazdu usuwając w ten sposób numer VIN tegoż pojazdu oraz usunął tabliczkę znamionową oraz tabliczkę produkcyjną pierwotnie umieszczone na wzmocnieniu czołowym tegoż pojazdu.

tj. o czyn z art. 306 kk

I oskarżonego P. D. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt I części wstępnej wyroku stanowiącego występki z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk i za to na podstawie art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II oskarżonego P. D. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt II części wstępnej wyroku stanowiącego występki z art. 306 kk i za to na podstawie art. 306 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

III na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

IV na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżonego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. akt VII K 407/13

UZASADNIENIE

SĄD REJONOWY USTALIŁ NASTĘPUJĄCY STAN FAKTYCZNY:

P. D. (1) – mieszkaniec M., z zawodu mechanik pojazdów samochodowych, jesienią 2012r. wspólnie ze znajomymi W. C. i K. S. (1) postanowił pozyskać pojazd marki O. (...).

(dowód: częściowo wyjaśnienia oskarżonego P. D. (1) –k. 270verte-271, zeznania świadka K. S. (1) – k. 69-70, 350-350 verte, zeznania świadka W. C.-k. 65,66,349verte-350, zeznania świadka J. B.-k. 291 verte, zeznania świadka S. Ł.-k. 350verte)

Ten sam model pojazdu posiadała wówczas W. C., lecz w stanie technicznym uniemożliwiającym jego użytkowanie. Wymienieni planowali, by pozyskanym- sprawnym technicznie pojazdem poruszać się wykorzystując dokumenty samochodu, który posiadała W. C., z ewentualnością późniejszej jego sprzedaży i podziału tak pozyskanej sumy pieniężnej.

(dowód: częściowo wyjaśnienia oskarżonego P. D. (1) –k. 270verte-271, zeznania świadka K. S. (1) – k. 69-70, 350-350 verte, zeznania świadka W. C.-k. 65,66,349verte-350)

P. D. (1) na stronie internetowej znalazł ofertę sprzedaży interesującego modelu pojazdu, którego właściciel - R. D. zamieszkuje w S. pow. (...).

W drugiej połowie miesiąca września 2012r. udał się pod wskazany w ofercie adres i tam po oglądnięciu samochodu marki O. (...) typu kabriolet o nr rej. (...), wykorzystując nieuwagę R. D. dokonał zamiany kluczyka od stacyjki: zabierając oryginalny, a pozostawiając klucz samochodowy innego pochodzenia.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego P. D. (1) –k. 184, zeznania świadka R. D. – k. 5-6, 290 verte-291, zeznania świadka K. S. (1) – k. 69-70, 350-350 verte, zeznania świadka W. C. -k. 65,66,349verte-350)

Drzwi pojazdu otwierane były przy użyciu pilota, o czym właściciel pojazdu P. D. (1) informował.

(dowód: zeznania świadka R. D. – k. 290 verte-291)

W nocy z 25 na 26 września 2012r. P. D. (1) wspólnie z W. C. i K. S. (1) udali się do S. uprzednio porozumiewając, że dokonają kradzieży z włamaniem wyżej wskazanego samochodu marki O. (...). Sprawcy ustalili, że W. C. podstępem (telefonicznie prosząc, by właściciel samochodu po nią wyjechał we wskazane miejsce, bowiem nie może trafić do S.) spowoduje, że R. D. opuści swoje mieszkanie, a w tym czasie pozostali sprawcy dokonają zaboru pojazdu. Istotnie R. D. ulegając prośbie rozmówczyni wyjechał swoim pojazdem na spotkanie z nią w okolicy J., a w tym czasie P. D. (1) wraz z K. S. (1) po uprzednim rozcięciu dachu samochodu i uruchomieniu pojazdu przy pomocy oryginalnego uprzednio podmienionego kluczyka, dokonali zaboru samochodu, powodując łączne straty w wysokości 3500 zł na szkodę R. D..

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego P. D. (1) –k. 184, zeznania świadka R. D. – k. 5-6, 290 verte-291, zeznania świadka K. S. (1) – k. 69-70, 350-350 verte, zeznania świadka W. C. -k. 65,66,349verte-350, protokół oględzin pojazdu-

k. 10-11,115-120, informacja KWP we W.-k. 13-38, protokoły przeszukania-k. 42-43, 55-58, protokoły zatrzymania rzeczy-k. 44-46, 73-75, 122-124, protokoły zatrzymania osób-k. 48,49)

P. D. (1) powyższej kradzieży z włamaniem dopuścił się działając w warunkach wielokrotnego powrotu do przestępstwa. Upřednio bowiem był skazany za umyślne przestępstwa podobne przez Sąd Rejonowy w Lwówku Śląskim, wyrokiem łącznym o sygn. akt II K 246/04 z dnia 18.08.2004r. za czyny z art. 279 § 1 k.k. i art. 278 § 1 k.k., na karę łączną 4 lat i 3 miesiące pozbawienia wolności (gdzie kara jednostkowa za czyny z art. 279 § 1 k.k. orzeczona wyrokiem, który wszedł w skład wyroku łącznego w sprawie tamtejszego Sądu o sygn. akt II K 73/03 wynosiła 2 lata i 2 miesiące pozbawienia wolności, kara jednostkowa za czyny z art. 279 § 1 k.k. orzeczona wyrokiem, który wszedł w skład wyroku łącznego w sprawie tamtejszego Sądu o sygn. akt II K 382/03 wynosiła 2 lata pozbawienia wolności), którą to karę łączną odbywał w okresie od 12.01.2009r. do 13.06.2010r. z zaliczeniem na jej poczet okresu od 11.12.2002r. do 04.03.2003r. i od 05.03.2004r. do 11.10.2006r. Poza tym P. D. (1) została skazany przez Sąd Rejonowy w Lwówku Śląskim wyrokiem z dnia 17.01.2008r. w sprawie o sygn. akt II K 398/07 za czyn m.in. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., za które orzeczono karę jednostkową jednego roku i 2 miesiące pozbawienia wolności, na karę łączną jednego roku i 4 miesiące pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 13.06.2010r. do 12.10.2011r. z zaliczeniem na jej poczet okresu zatrzymania.

(dowód: dane o karalności-k. 90-92, odpisy wyroków-k. 93-110, 130)

Następnie w okresie pomiędzy 25 września 2012r., a 1 października 2012r. P. D. (1) dokonał usunięcia numerów identyfikacyjnych pojazdu marki O. (...) o nr rej. (...) o nr VIN (...) w ten sposób, że przy użyciu ostro zakończonego narzędzia uszkodził tabliczkę z numerem VIN umieszczoną na podłodze przy prawym progu pojazdu usuwając w ten sposób numer VIN tego pojazdu oraz usunął tabliczkę znamionową oraz tabliczkę produkcyjną pierwotnie umieszczone na wzmocnieniu czołowym tegoż pojazdu.

(dowód: zeznania świadka R. D. – k. 5-6, 290 verte-291, opinia –k.134-136)

Wskutek czynności podjętych przez funkcjonariuszy Policji R. D. pojazd odzyskał.

(dowód: zeznania świadka R. D. – k. 5-6, 290 verte-291, protokół oddania rzeczy na przechowanie – k. 125-126)

K. S. (2) i W. C. za powyższą kradzież z włamaniem zostali skazani prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Złotorzy wydanym w VII Zamiejscowym Wydziale Karnym w J. w dniu 19 marca 2013r. w sprawie o sygn. akt VII K 200/13.

(dowód: odpis wyroku – k. 252, dane o karalności –k. 86-87,89)

P. D. (1) ma obecnie 29 lat. Przed tymczasowym aresztowaniem w innej sprawie utrzymywał się z prac dorywczych. Jest bezdzietnym kawalerem.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego P. D. (1) –k. 184,270)

Ponad orzeczenia sądowe wyszczególnione powyżej wobec P. D. (1) zapadały jeszcze inne wyroki skazujące, w tym za przestępstwa przeciwko mieniu i w miesiącu wrześniu 2012r. wymieniony pozostawał na warunkowym przedterminowym zwolnieniu z okresem próby wyznaczonym do dnia 12.09.2013r.

(dowód: dane o karalności – k. 91-92, odpisy wyroków-k. 93-110,130)

Oskarżony na etapie śledztwa przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. W wyjaśnieniach nie kwestionując wersji zdarzeń przedstawionych przez współsprawców W. C. i K. S. (1), potwierdził prawdziwość stawianych mu zarzutów i wyraził wolę dobrowolnego poddania się karze. W toku posiedzenia Sądu następnie sprzeciwił się wnioskowi Prokuratora złożonemu w trybie art. 335 k.p.k.

Na etapie rozprawy głównej nie przyznał się do żadnego z zarzucanych mu czynów. Wyjaśnił, że oddał W. C. posiadanego V. (...) w zamian za jej niesprawną A., a następnie miał znaleźć inny pojazd marki O. (...) i zatrzymać go dla siebie, bowiem wówczas utrzymywał się z handlu samochodami. Zaprzeczył, aby był na miejscu kradzieży przedmiotowego O. (...) wskazując, że do S. udali się jedynie W. C. i K. S. (2). Dodał, że następnie wszyscy spotkali się w N., gdzie przekazany został mu O. (...) w zamian za V. (...). Zaprzeczył, aby usuwał tabliczkę znamionową. Argumentował, że jako mechanik wie, że taka tabliczka ulec może uszkodzeniu wskutek zgnicia podłogi, zaś w tym aucie podwozie było skorodowane. Kwestionował cel, dla którego miałyby przecinać dach pojazdu, skoro miał być w posiadaniu uprzednio zabranego oryginalnego kluczyka do samochodu. W ostatnim słowie oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i wniósł o orzeczenie kary jednego roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności.

SĄD ZWAŻYŁ, CO NASTĘPUJE:

Wyjaśnienia P. D. (1) z toku rozprawy głównej nie są wiarygodne, bowiem pozostają w rażącej sprzeczności z konsekwentnymi relacjami pozostałych współsprawców W. C. i K. S. (1). Osoby te zarówno posiadając status oskarżonych w swoich sprawach, a następnie jako prawomocnie skazane zeznając w charakterze świadków w sposób szczegółowy, logiczny i zborny przedstawiły zarówno motywy działania, jak i sam przebieg zdarzenia. Sąd relacjom tym dał wiarę w całości. Przy tym tak przedstawiane zdarzenie, a dotyczące dokonania kradzieży O. (...) na szkodę R. D., które dało podstawy do sformułowania zarzutu objętego aktem oskarżenia nie było kwestionowane przez P. D. (1) podczas pierwszego przesłuchania – na etapie śledztwa. Wprawdzie wyjaśnienia oskarżonego z toku postępowania przygotowawczego są ogólne, nie obfitują w szczegóły, to jednak w pełni korespondują z wersjami przedstawianymi przez wyżej wskazanych świadków.

W wyjaśnieniach swych P. D. (1) jest chwiejny. Początkowo nie kwestionując swego sprawstwa sprzeciwił się wnioskowi Prokuratora złożonemu w trybie art. 335 k.p.k. pomimo wcześniejszego uzgodnienia wymiaru kary, po to, by następnie przez Sądem w wykrętnych wyjaśnieniach przerzucać ciężar odpowiedzialności na już wówczas prawomocnie skazanych współsprawców, co czynił zupełnie nieudolnie. W szczególności mający zeznawać na wniosek oskarżonego świadkowie na okoliczność zamiany pojazdów – S. Ł. i J. Bar w ogóle nie orientowali się w przebiegu i motywach przedmiotowej kradzieży z włamaniem i o zamianie samochodów nie posiadali istotnej wiedzy. Zeznania osób tych są wiarygodne, lecz ponad informacje dotyczące cech osobo poznawczych P. D. (1) oraz zasłyszanej informacji o wejściu w posiadanie O. (...) nie dostarczyły żadnych istotnych okoliczności dla sprawy.

Kwestionowanie przez oskarżonego swej obecności na miejscu zdarzenia pozostaje w rażącej sprzeczności z wiarygodnymi zeznaniami W. C. i K. S. (1).

Podnoszona niekonsekwencja polegająca na bezcelowym uszkodzaniu dachu, przy posiadaniu oryginalnego kluczyka od auta wbrew stanowisku oskarżonego znajduje logiczne wytłumaczenie. Uzyskany przed kradzieżą kluczyk, jak niezbicie wynika z zeznań pokrzywdzonego, służył do uruchomienia stacyjki, nie zaś otwarcia pojazdu, co następowało przy użyciu osobnego pilota. Tak więc, by sprawcy dostali się na wnętrza pojazdu zmuszeni byli dokonać włamania, co w tej sprawie zważywszy na typ auta – kabriolet polegało na rozcięciu pokrywy dachu.

W rażącej sprzeczności z treścią pisemnej opinii z zakresu badań mezoskopijnych pozostają wyjaśnienia w części, w której oskarżony doszukuje się przyczyn uszkodzenia tabliczki znamionowej w posuniętej korozji podwozia pojazdu. Opinia ta nie była w toku postępowania w ogóle kwestionowana, a przy tym Sąd nie znalazł podstaw, by podważać jej wnioski wysnute w oparciu o szczegółowo przeprowadzone badania odpowiadające ustawowym wymogom. Opinia jest w pełni wiarygodna, a z jej końcowego wniosku wynika jednoznacznie, że w przedmiotowym pojeździe numer identyfikacyjny VIN nabity na podłodze przy prawym progu, został częściowo zniszczony wskutek podziurawienia pola numerowego za pomocą ostro zakończonego narzędzia np. łomu, przecinaka, co wyklucza kategorycznie przyjęcie za prawdziwe twierdzeń o daleko posuniętej korozji podwozia powodującej zniszczenie tabliczki.

Dał Sąd wiarę zeznaniom R. D., które w pełni korespondują z relacjami W. C. i K. S. (1). Relacje tych osób wespół z niekwestionowanymi dokumentami ujętymi w akcie oskarżenia tworzą logiczną całość pozwalającą na czynienie pozytywnych ustaleń faktycznych w sprawie w odniesieniu do obu czynów zarzucanych P. D. (1).

Sprawstwo i wina oskarżonego nie budzą wątpliwości.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w sposób niezbity wskazuje, że P. D. (1) dokonując zaboru w celu przywłaszczenia samochodu po uprzednim rozcięciu dachu pojazdu dopuścił się przestępstwa kradzieży z włamaniem z art. 279 § 1 k.k.

Czyn ten oskarżony popełnił w warunkach recydywy z art. 64 § 2 k.k. o czym świadczy analiza poprzednich wyroków zapadłych wobec jego osoby oraz okresy dotychczas odbytych kar pozbawienia wolności. Skazany mianowicie w warunkach określonych w art. 64 § 1 k.k., odbył łącznie ponad rok kary pozbawienia wolności i w ciągu 5 lat po odbyciu ostatniej kary popełnił ponownie przestępstwo kradzieży z włamaniem.

W szczególności w sprawie o sygn. akt II K 398/07 skazany za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. na karę jednostkową jednego roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności, karę łączną odbywał w okresie do 12.10.2011r. , by w nocy z 25 na 26 .09.2012r. dopuścić się ponownie czynu z art. 279 § 1 k.k.

Ponadto P. D. (1) uszkadzając tabliczkę z numerem VIN i usuwając numery identyfikacyjne pojazdu popełnił przestępstwo z art. 306 k.k.

Oceniany w świetle art. 115 § 2 k.k. stopień społecznej szkodliwości czynów jest znaczny. Oskarżony działał z chęci zysku, w sposób zaplanowany zupełnie ignorując porządek prawny. Wprawdzie wartość skradzionego pojazdu wynosi 3500 z i pokrzywdzony pojazd odzyskał, to jednak w stanie uszkodzonym wskutek przecięcia pokrywy dachu i usunięcia numerów identyfikujących pojazd.

Okolicznością łagodzącą wymiar kary jest odzyskanie pojazdu przez pokrzywdzonego, początkowe, a następnie wyrażone w ostatnim słowie przyznanie się do popełnienia zarzucanych czynów.

Okolicznością obciążającą natomiast jest przemyślany charakter działania, dodatkowo w odniesieniu do czynu z art. 306 k.k. uprzednia karalność.

Wobec powyższego i w oparciu o dyrektywy wymiaru kary zawarte w art. 53 § 1 i 2 k.k. Sąd wymierzył oskarżonemu karę za czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. jednego roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Przestępstwo to zagrożone jest karą pozbawienia wolności w wymiarze od roku do 10 lat, a skazanie w warunkach recydywy wielokrotnej obliguje Sąd po myśli art. 64 § 2 k.k. do wymierzania kary powyżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia. Tak więc uwzględniając wszystkie okoliczności wpływające na wymiar kary wyszczególnione powyżej, orzeczona sankcja wobec P. D. (1) nie może uchodzić za surową. Za przestępstwo z art. 306 k.k. wymierzona została natomiast kara 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Zdaniem Sądu kary jednostkowe w takim wymiarze są adekwatne do stopnia winy i stopnia społecznej szkodliwości czynu, a także słuszne w odczuciu społecznym. Uzmysłowią oskarżonemu wagę naruszonych norm prawnych i nieopłacalność popełniania przestępstw w przyszłości.

Wymierzając karę łączną Sąd doszedł do przekonania, że zachodzą przesłanki do zastosowania w tym względzie metody pełnej absorpcji , a więc orzeczenia kary łącznej w wymiarze równym wymiarowi najsurowszej kary jednostkowej tj. jednego roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Przestępstwa choć nie są tożsame rodzajowo popełnione zostały w bardzo krótkim odstępie czasu i pozostają ze sobą w bliskim związku przyczynowym.

Nie doszukał się Sąd podstaw do zastosowania wobec P. D. (1) instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary, który to przy tym środek probacyjny w odniesieniu do sprawców skazywanych w warunkach z art. 64 § 2 k.k. znajduje zastosowania w wypadkach wyjątkowych.

Zważyć należy, że P. D. (1) to sprawca niepoprawny, notorycznie łamiący porządek prawny, który przedmiotowych czynów dopuścił się będąc w okresie próby w związku z warunkowym przedterminowym zwolnieniem w innej sprawie. Brak po jego stronie okoliczności, które w najmniejszym stopniu mogłyby tłumaczyć przedmiotowe zachowania. Oskarżony nie daje gwarancji, że sama obawa wykonania kary zdoła go wdrożyć do przestrzegania prawa w przyszłości. Resocjalizacja oskarżonego w warunkach wolnościowych nie przyniesie wymaganego rezultatu w zakresie prewencji ogólnej, jak i szczególnej.

Zważywszy na pozbawienie wolności oskarżonego w innej sprawie Sąd na zasadzie słuszności wyrażonej w art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił go w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sędzia

Zarządzenie:

- odnotować w kontrolce uzasadnień
- odpis wyroku wraz z uzasadnieniem i pouczeniami doręczyć oskarżonemu P. D. za pośrednictwem administracji Aresztu Śledczego w L.
- kal. 14 dni od doręczenia.

Dn. 02.01.2014r. Sędzia